

же изгонитъ : да бѫдетъ отлѫченъ отъ общенія церковнаго” (Кормчій). Св. Григорія Націанскаго, Св. Спиридонъ и много други бѣхъ женети. Женитба-та на владыцы-тѣ не бѣше запрѣтена во вѣсточиѢ-тѣ церкви до седмый-тѣ вѣкъ.

Евангеліе-то не дава дозволеніе да ся напуштатъ жены освѣнь по причинѣ на блудство (Мат. 19; 9: 5; 32). Но Язычници-тѣ за малко нѣшо оставяха жены-тѣ си и зимиахъ другы ; по тѣзи прѣчинѣ нѣкои, които станихъ Христіани въ първы-тѣ вѣкове на Христіянство-то, имахъ по двѣ жены, единъ съ коихъ живѣахъ, а другъ напускътъ. Апостоль-тѣ зарѣча на Тимотея да не направя такъвъ человѣкъ Епископъ. Св. Писаніе не приуждава человѣцы-тѣ, щѣтъ не щѣтъ, да ся оженятъ, но позволява на всички-тѣ да ся оженятъ, ако щѣтъ. Апостолъ Павелъ самъ не бѣше ожененъ, за това не требува да ся разумѣва отъ думы-тѣ : “Епоскопъ требува да е на единъ женъ мажъ” че щѣтъ не щѣтъ епископи-тѣ требува да ся оженятъ, но че имъ е по прилично да ся оженятъ ; защото тогава не ще да паднатъ въ блудство, и ще иматъ по голѣмо сочувствіе за стада-та си.

Пакъ отъ думы-тѣ “на единъ женъ мажъ” не ся разумѣва че нѣкой отъ духовенство-то нѣма позволеніе да ся жени второй путь, ако първа-та му жена умре. Защото сѫщій-тѣ Апостолъ учи че человѣкъ е вързанъ отъ закопъ-тѣ само до когато е жива съпруга-та му, и ако единъ-тѣ умре, другий-тѣ е свободенъ